

Kring van Aandacht

'Aandacht voor elkaar en aandacht voor de wereld'

In het najaar van 2021 is er een commissie gestart, bestaande uit een aantal mensen van Westerwert en van Nijkleaster, om na te denken over pastoraat in en om onze gemeenschap. Van meet af aan zochten we naar een nieuwe benaming en we kwamen uit bij commissie 'Kring van Aandacht', met als ondertitel 'Aandacht voor elkaar en aandacht voor de wereld'.

Op veel verschillende manieren en door veel verschillende mensen wordt er bij Westerwert en Nijkleaster persoonlijke aandacht gegeven aan elkaar en anderen. In onze gedachten en gebeden, met kaarsjes en kaarten, door bezoeken en concrete hulp proberen we er voor elkaar te zijn. Soms is die aandacht zichtbaar voor anderen, maar veel gebeurt in stilte en onnadrukkelijk. Deze aandacht voor elkaar is een wezenlijk kenmerk van de mienskip die we willen zijn, een mienskip die zich bewust is van het verdriet en lijden dat mensen met zich meedragen, en die daar aandacht voor heeft. Veel leed kan niet worden weggenomen of opgelost, maar we kunnen het wel met liefde aanraken en helpen dragen.

Een ander kenmerk van onze mienskip willen we hier ook noemen: blij zijn met elkaar en de vreugdevolle gebeurtenissen in elkaars leven vieren!

Zo is het nu

Als commissie hebben we eerst gekeken naar de huidige situatie. In de gemeente Westerwert functioneert vanwege gebrek aan menskracht het oude systeem van pastoraat door ouderlingen al langere tijd niet meer. Er is zeker aandacht en zorg voor elkaar, maar niet op een georganiseerde manier. Bij Nijkleaster is vanaf het begin 'verbinding' een vast onderdeel van elk programma. Dat bevordert de aandacht van vrijwilligers en gasten voor elkaar. Ook voor Nijkleaster geldt dat dit niet op een georganiseerde manier gebeurt.

Daarnaast hebben natuurlijk de pionierpredikant en de kleasterpastor een pastorale taak.

Vanbinnen beginnen

Hoe kunnen we aandacht voor elkaar nog meer verankeren in onze gemeenschap? Hoe zorgen we voor continuïteit binnen een gemeenschap die in beweging is? En hoe komen we de lacunes op het spoor? Met die vragen is de commissie van start gegaan.

De meesten van ons, doeners als we zijn, zijn bij zulke vragen geneigd om meteen de handen uit de mouwen te steken. Wat kunnen we doen, bij wie zullen we langs gaan? In de commissie realiseerden we ons dat er aan die zo belangrijke activiteit iets voorafgaat. Aandacht voor een ander begint ermee dat je geraakt wordt door wat iemand meemaakt en dat je daar met heel je hart bij stil staat. Om het in christelijke termen te zeggen: het begint met gebed. Zo ontstond het idee om met vaste regelmaat een viering te organiseren, een Kring van Aandacht, waarin we een kaarsje aansteken en bidden voor wie het moeilijk heeft.

De viering van de Kring van Aandacht herinnert ons telkens weer aan wie onze aandacht nodig heeft. De regelmaat helpt ons een aandachtige, biddende, dragende gemeenschap te worden, zoals kloostergemeenschappen dat van oudsher zijn.

Ik steek een kaarsje voor je aan

In concreto is dit ons plan. Eens in de maand, op donderdagavond, houden we een eenvoudige viering van de Kring van Aandacht. Het hart van de viering bestaat uit het aansteken van kaarsjes voor wie onze aandacht nodig heeft, vergezeld door een kort gebed om heelheid en vrede. Daarnaast is het mogelijk om van tevoren een aandachtskaarsje aan te vragen, voor jezelf of voor iemand anders. Dit kan per e-mail of via één van commissieleden. De commissie gaat vertrouwelijk om met deze verzoeken. Tijdens de viering zal alleen iemands naam genoemd worden.

Een hart zo breed als de wereld

Naast deze persoonlijke kaarsjes en gebeden is er in de viering ook ruimte om een kaarsje aan te steken en te bidden voor mensen verder weg en om vrede en gerechtigheid in de wereld. Zo geven we er uitdrukking aan dat het leed dichtbij, in onze eigen kring, niet los staat van het leed van mensen ver weg. Ook vinden we het belangrijk te beseffen dat veel persoonlijk leed voortkomt uit onrecht. Bidden voor mensen en bidden om vrede en gerechtigheid horen daarom bij elkaar.

Stille gebeden

Bij het kaarsentafeltje in de kerk komt een kistje te staan. Daarin kun je gedurende de maand je eigen gebeden achterlaten, opgeschreven op een kaartje. De gebeden in dit kistje blijven anoniem. Ze worden niet voorgelezen, maar worden wel in het gebed meegenomen tijdens de viering van de Kring van Aandacht.

Dragende gemeenschap worden

Aan het eind van de viering wordt ieder uitgenodigd om degene(n) voor wie hij/zij een kaarsje heeft aangestoken de komende maand met zich mee te dragen in gebed en aandacht. Als je wilt, kun je hun naam op een kaartje schrijven en bij je steken om jezelf deze maand aan hen te herinneren. Ook de namen van degenen die van tevoren zijn aangedragen, zijn op kaartjes geschreven die door de aanwezigen kunnen worden meegenomen. Aandacht geven doe je op een manier die bij jou en bij de ander past. Zo hopen we meer en meer een dragende gemeenschap te worden.

Aan het eind van de viering benoemen we ook dat we niet alle leed van mensen en van de wereld op onze schouders kunnen en hoeven te nemen. We dragen allemaal ons deel, maar mogen het overige loslaten. We mogen erop vertrouwen dat we allemaal gedragen worden door de Eeuwige.

Tot slot...

De commissie komt elke maand voorafgaand aan de viering van Kring van Aandacht bij elkaar om de viering voor te bereiden en te zien hoe deze zich ontwikkelt. We beschouwen de viering als een eerste stap en kijken wat er nog meer nodig is op het gebied van aandacht voor elkaar.

De commissie 'Kring van Aandacht'

Saskia Leene, Hanne van Oversteeg, Petra Postma, Edo Vellenga, Hinne Wagenaar,
Gea van Wieren

juni 2022